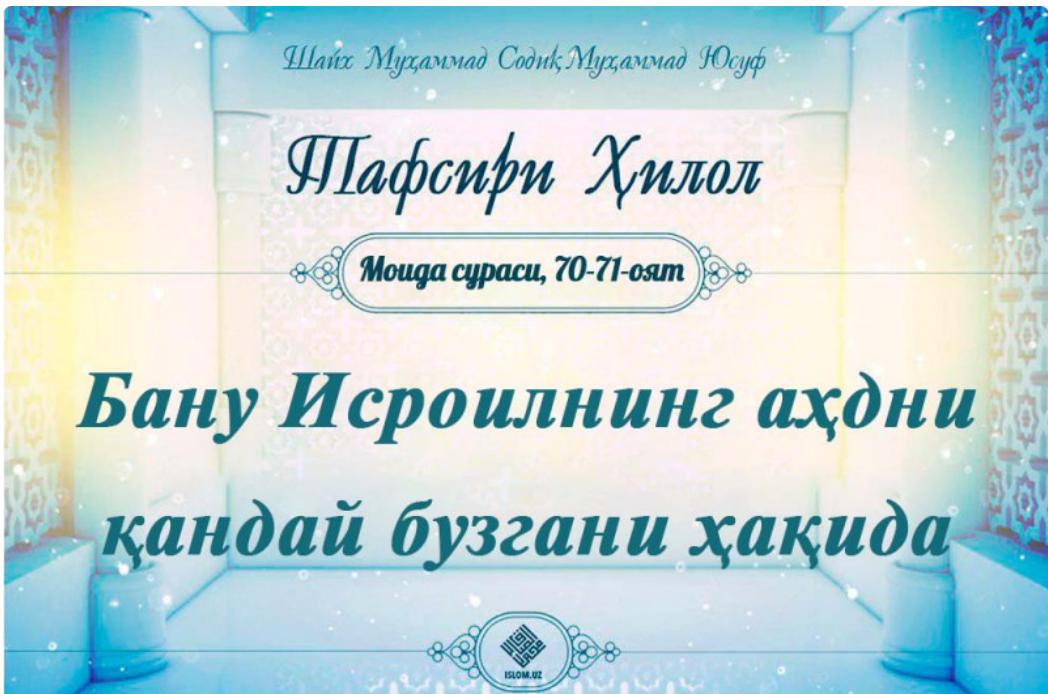

Бану Исроилнинг аҳдни қандай бузгани ҳақида

19:00 / 21 январь 927

رُسُلًا إِلَيْهِمْ وَأَرْسَلْنَا إِسْرَئِيلَ بَنِي مِيثَقَ أَخَذْنَا لَقَدْ

كَذَّبُوا فَرِيقًا أَنفُسُهُمْ تَهْوَى لَا يَمَارِسُونَ جَاءَهُمْ كُلُّمَا

يَقْتُلُونَ وَفَرِيقًا ٧٠

70.«Батаҳқиқ, Бану Исроилнинг аҳду паймонини олдик ва уларга расуллар юбордик. Ҳар қачон бирор расул уларнинг нафслари истамайдиган нарса келтирса, бир гуруҳини ёлғончига чиқариб, бир гуруҳини қатл қиласар эдилар» (Моида сураси, 70-оят).

Яхудийларнинг Ислом Пайғамбари Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи васалламга муносабатлари, душманликлари янгилик эмас. Пайғамбарларга салбий муносабатлари эса узок тарихга эга.

Ояти карима шу ҳақиқатни баён этиш билан бошланмоқда:

«Батаҳқиқ, Бану Исроилнинг аҳду паймонини олдик ва уларга расуллар юбордик».

Демак, Аллоҳ таоло пайғамбарларни юборишдан олдин Бану Исроилдан таъкидланган аҳднома олган. Бу аҳдномага мувофиқ, Бану Исроил ҳар бир пайғамбарга иймон келтириши, уни қўллаб-қувватлаши ва унга ёрдам бериши лозим эди. Ҳолбуки, пайғамбарлар келганда, Бану Исроил мийсоқни – аҳдни бузди.

«Ҳар қачон бирор расул уларнинг нафслари истамайдиган нарса келтирса, бир гуруҳини ёлғончига чиқариб, бир гуруҳини қатл қиласар эдилар».

Бану Исроил, одатдагидек, ҳақиқатни эмас, ҳавои нафсини устун қўйди. Бану Исроил ўз ҳавои нафсига ёқса, шайтоннинг йўлига ҳам юраверади, ёқмаса, ҳатто у Аллоҳнинг пайғамбари бўлса ҳам, қабул қилмайди. Зотан, дунёда ҳеч бир халқ пайғамбарларга уларчалик шаккоклик қилмаган. Дунёда ҳеч бир халқ пайғамбарларни уларчалик ёлғончига чиқармаган ва ўлдирмаган. Шулардан келиб чиқилса, уларнинг Мұхаммад алайҳиссаломга нисбатан қилаётган ёмонликларидан ажабланмаса ҳам бўлади. Бу уларнинг асли бузуқликларида далолат бўлиб, шу сабабли ҳам Аллоҳнинг лаънатига учрагандирлар. Бошқалар ҳам бундан ўрнак олсинлар. Бану Исроилнинг ишини такрорламасинлар. Хўш, Бану Исроил шунчалар ёмонликларни қилишга қилди, балки бу айбларини тан олгандир? Йўқ:

اللَّهُ تَابَ ثُمَّ وَصَمَّوْا فَعَمُوا فِتْنَةً تَكُونُ أَلَا وَحَسِبُوا

بِمَا بَصِيرُ مُمْ وَاللهُ مِنْهُمْ كَثِيرٌ وَصَمَّوْا عَمُوا ثُمَّ عَلَيْهِمْ

يَعْمَلُونَ ٦١

«Хеч қандай фитна - синов бўлмас», деб кўру кар бўлиб олдилар. Сўнгра Аллоҳ уларнинг тавбаларини қабул қилди. Кейин улардан кўплари яна кўру кар бўлиб олдилар. Аллоҳ уларнинг қилаётган амалларини кўриб турувчиидир» (Моида сураси, 71-оят).

Бану Исроилнинг ҳар қандай гуноҳни тап тортмай қиласверишиларининг сабаби ушбу оятда очиб берилмоқда:

«Хеч қандай фитна - синов бўлмас», деб кўру кар бўлиб олдилар».

Яъни Бану исроилликларнинг синов, ҳисоб-китоб бўлишига иймонлари йўқ эди. Улар шундай ўтиб кетишларига, амалларининг сарҳисобини бермасликларига қаттиқ ишонар эдилар. Бундай ботил ишонч уларни кўру кар қилиб қўйган эди. Кўзлари ўнгida рўй бериб турган ҳодисалардан ибрат олмас эдилар. Қулоқлари билан эшитаётган нарсалар ҳам уларга таъсир қилмас эди. Ҳеч қандай синов, ҳисоб-китоб бўлмайди, деб қаттиқ ишонишлари уларни шу ҳолга олиб келганди.

Бугунги кунда ҳам, ҳеч қандай синов, ҳисоб-китоб бўлмайди, деб ҳисобладиганлар худди Бану Исроилга ўхшаб, кўру кар бўлиб қолади. Уларнинг бу бузук фикрлари ҳар қандай гуноҳни тап тортмай қилишларига олиб келмоқда.

«Сўнгра Аллоҳ уларнинг тавбаларини қабул қилди».

Шунчалик гуноҳларни қилсалар ҳам, Аллоҳ таоло меҳрибон ва кечиримли Зот бўлганидан, уларни кечирди. Аммо улар бундан хулоса чиқармадилар, фурсатдан фойдаланмадилар:

«Кейин улардан кўплари яна кўру кар бўлиб олдилар».

Бу ҳол уларнинг тузалмас дардга чалингланарининг далилидир. Агар уларда заррача яхшилик бўлганида, Аллоҳнинг кечирганига шукр этиб, ўзларини ўнглашга ҳаракат қиласар эдилар. Улар яна ўзларининг эски одатлари бўйича, ҳеч қандай синов бўлмайди, деб юрибдилар. Аслида эса:

«Аллоҳ уларнинг қилаётган амалларини кўриб турувчиидир».

Ҳаммасини кўриб-билиб, ҳисоблаб туради ва вақти келганда жазосини беради.

«Тафсири Ҳилол» китоби асосида тайёрланди